

tre cu uă săptămână și cei din mănăstire ajunseră într'ua complectă lipsă chiaru de cele necesare pentru hrană.

Boierii din Craiova și caimacamul Depalto, aflându cele întemplate la Mănăstirile Strihaia și Motru, pe de uă parte anunțară îndată Divanul din Bucuresci, ierū pe de alta trimiseră pe serdarul Diamandi la Motru cu 150 albanezi și panduri de ai stăpênirii, spre a întem্পina căderea acestei Mănăstiri. Când ênsē menționatul Diamandi ajunse acolo și se încredință de nesuficiența ostașilor sēi spre a se opune mulțimei lui Tudorū, remase în nelucrare și se mulțumi numai de a negoția pentru liberașire a cellorū închiși în Mănăstire, cari plecară de acolo nesuperați; ierū Tudorū, intrându în urma lorū, se aprovisionă și se întări acolo cu tôte cele necesare.

Dupē acēsta Tudor începu a'și întinde stăpênirea și asupra cellorū-alte județe; ier divanul Craiovei, vędëndū progresele lui, mai trimisese pe slugerul Ioan Solomon (care fu în urmă onoratū cu gradul de colonelū în armata națională), cu 60 de ômeni bine armați, cum și pe Dinu Băltenu din Gorjū, cu alți 150 panduri, spre a se uni cu serdarul Diamandi; dér toți aceștia nu făcură nimicū contra lui Tudor: căci înciintându-se că Divanul din Bucuresci orându-se, în acēstă afacere Eforū pe Nicolae Văcărescu, ei îlū așteptău ca să vie din Bucuresci ori cu instrucții de a trata